

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **V.** so sídlom v **B.**, proti povinnému **J. B.**, bývajúcemu v **K.**, o vymoženie **11 246,50 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 1559/99, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. augusta 2010 sp. zn. 4 CoE 424/2010 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31. augusta 2010 sp. zn. 4 CoE 424/2010 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súde Košice II na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 23. marca 2010 č. k. Er 1559/99-67, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, pripustil, aby z konania vystúpila oprávnená **V.** a na jej miesto do konania vstúpila **S.**, a.s., so sídlom v **B.**. Pripustenie zmeny účastníka konania odôvodnil ustanovením § 37 ods. 3 Exekučného poriadku poukazujúc na prevod práv z exekučného titulu na spoločnosť **S.**, a.s. v zmysle zmlúv o postúpení pohľadávok z 30.6.2005, z 9.12.2005 a z 30.12.2005 s tým, že tento subjekt vyjadril súhlas so vstupom do exekučného konania.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie povinného uznesením z 31. augusta 2010 sp. zn. 4 CoE 424/2010 toto odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. s poukazom na § 202 ods. 2 O.s.p. odmietol ako neprípustné, keďže z osobitného zákona (§ 37 ods. 5 Exekučného poriadku) jeho prípustnosť nevyplývala. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie povinný. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie okresnému súdu. Uviedol, že uznesenie Okresného súdu Košice II z 23. marca 2010 č. k. Er 1559/99-67 vydala vyššia súdna úradníčka, podaním odvolania sa toto uznesenie zrušilo zo zákona (§ 374 ods. 4 veta tretia O.s.p.) a opätovne mal rozhodnúť sudca súdu prvého stupňa. Nakoľko o odvolaní proti uzneseniu súdneho úradníka, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202 ods. 2 O.s.p.), rozhodol Krajský súd v Košiciach ako dovolací súd, nebol vo veci dodržaný zákonný procesný postup, čím sa účastníkovi odňala možnosť konať pred zákonným sudcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. dovolateľ tvrdil.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.).

Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu jeho neprípustnosti, ak záver súdu o tejto otázke nie je správny.

Podľa čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky súdy rozhodujú v senátoch, ak zákon neustanoví, že vo veci rozhoduje jediný sudca. Zákon ustanoví, kedy sa na rozhodovaní senátu zúčastňujú aj prísediaci sudcovia z radov občanov a v ktorých veciach môže rozhodnúť aj zamestnanec súdu poverený sudcom. Proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.

Ústava Slovenskej republiky v citovanom čl. 142 ods. 2 umožňuje, aby zákon stanovil, o ktorých veciach nemusí rozhodnúť súd, ale môže o nich rozhodnúť zamestnanec súdu poverený sudcom. Zároveň však určuje, že proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je vždy prípustný opravný prostriedok. Z tohto pravidla neumožňuje žiadnu výnimku. Účelom tejto úpravy je zabezpečiť oprávneným osobám kvalifikované rozhodnutie o ich právnom postavení vydané nezávislým súdom.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že uznesenie Okresného súdu Košice II z 23. marca 2010 č.k. Er 1559/99-67 o pripustení zmeny účastníkov exekučného konania bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou. Prípustnosť odvolania proti takémuto rozhodnutiu, teda rozhodnutiu zamestnanca súdu, vyplývala priamo z citovaného čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Okrem toho prípustnosť odvolania bola daná aj ustanovením § 374 ods. 4 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťľa je vždy prípustné odvolanie.

Aj keď podľa ustanovenia § 251 ods. 4 veta prvá O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, t.j. prvej až piatej časti, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak, systematickým výkladom tohto ustanovenia, predovšetkým s prihliadnutím na obsah a usporiadanie jednotlivých častí O.s.p. možno dospieť k záveru, že záverečné ustanovenia obsiahnuté v ôsmej časti O.s.p., ktorých súčasťou sú aj spoločné ustanovenia (medzi ktoré patrí aj § 374 O.s.p.), sa týkajú všetkých predchádzajúcich častí, preto ich treba považovať za ich súčasť.

To znamená, že odkaz v § 251 ods. 4 veta prvá O.s.p. je odkazom nielen na použitie ustanovení jeho prvej až piatej časti v exekučnom konaní, ale aj na použitie ustanovenia § 374 ods. 4 v exekučnom konaní.

Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 202 ods. 2 O.s.p. proti uzneseniu súdu v exekučnom konaní o pripustení zmeny účastníkov tohto konania odvolanie nie je prípustné, pretože Exekučný poriadok neuvádza, že odvolanie proti nemu prípustné je (v tomto smere bol právny záver odvolacieho súdu správny), nastali podaním odvolania proti takému uzneseniu vydanému vyššou súdnou úradníčkou účinky vyplývajúce z § 374 ods. 4 veta tretia O.s.p., t.j. podaním odvolania došlo k zrušeniu odvolaním napadnutého uznesenia o pripustení zmeny účastníkov a prvostupňovému súdu vznikla povinnosť, aby o návrhu na pripustenie zmeny účastníkov exekučného konania opätovne rozhodol sudca. Odvolací súd bol preto povinný po predložení veci na rozhodnutie o odvolaní, vrátiť spis súdu prvého stupňa ako nesprávne predložený s poukazom na to, že k vybaveniu odvolania došlo zo zákona, už jeho podaním s následkom zrušenia odvolaním napadnutého uznesenia a vzniku povinnosti opätovne rozhodnúť o návrhu na zmenu účastníkov sudcom. Keďže odvolací súd takto nepostupoval, svojím nesprávnym postupom ako aj nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania (nebolo čo odmietat') odňal dovolateľovi možnosť riadne konať pred súdom. Konanie pred ním tak bolo postihnuté vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 1 a contrario). Zároveň s prihliadnutím na povahu nesprávneho postupu rozhodol o vrátení veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, t.j. na rozhodnutie o procesnom návrhu na pripustenie zmeny účastníkov exekučného konania (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. apríla 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová

